

Bijbellezing: Psalm 2 en Handelingen 4:23-31

Broeders en zusters,

Er kunnen in korte tijd heftige dingen gebeuren. Die ervaring heeft de biddende gemeente na Pinksteren. Wat is de aanleiding? De apostelen Petrus en Johannes hebben een verlamde bedelaar genezen in de Naam van Jezus Christus. Veel mensen komen daardoor tot geloof in Jezus. Dat roept weerstand op bij de geestelijke leiders van het volk. De Joodse Raad, is erop uit dat de Naam van Jezus wordt doodgezwegen. Daarom worden de apostelen gearresteerd en verhoord. Na het verhoor krijgen ze het bevel om niet meer te spreken over óf te leren op gezag van de Naam van Jezus. De reactie van Petrus en Johannes is glashelder: we kunnen en mogen niet zwijgen over Jezus. De Joodse Raad voert de druk op door meer dreigementen te uiten in de richting van de apostelen. Dan laten ze hen gaan. Hoe reageren de apostelen als ze op vrije voeten zijn te midden van deze dreigende situatie? Ze bezoeken het huis waar de leiders van de gemeente samen zijn gekomen. Dat is een kring van gelovigen waarop ze kunnen terugvallen. Een gemeenschap met wie ze de zorgen en noden kunnen delen. Zo is de gemeente door de Heilige Geest bedoeld. Als een plek om je zorgen en moeiten te delen. In vers 23 lees je: 'Ze berichten alles wat de oudsten tegen hen gezegd hadden en wat hen is overkomen en bevolen door de Joodse Raad'. Het wil ook ons aanmoedigen er voor elkaar te zijn, elkaar in vertrouwen te nemen en elkaars lasten te dragen. Anderen weten niet altijd zomaar hoeveel er op u of jou afkomt aan zorg en moeite, lijden en dreiging. Laten we het daarom met elkaar delen. Intussen leeft in Jeruzalem wel de vraag: hoe zal het allemaal verder gaan? Zij kunnen en mogen niet zwijgen en toch moeten zwijgen. Wat is hun reactie op de dreigementen die geuit zijn, op het lijden dat hen overkomt? Laat ik eerst iets zeggen over hoe ze niet reageren.

Het eerste dat opvalt is dat ze, ondanks de dreigende en intimiderende taal die in hun richting gesproken wordt, niet in paniek raken. Deze jonge christenen doen iets anders. Samen worden ze klein voor God en ze leggen hun noodsituatie aan Hem voor in het gebed. De dreigementen nemen ze uiterst serieus, maar ze delen die met de levende God. Hem spreken ze aan. Eensgezind. Wat een zegen als je dat samen kunt doen als man en vrouw in het huwelijk, als gezin, als vrienden, als gemeente, doordeweeks en zondag aan zondag. Eensgezind bidden! Daarvoor geeft de Heilige Geest ons aan elkaar om samen onze zorgen en moeiten bij de Heere te brengen.

Het tweede dat treft is dat ze niet zielig doen. Ze klagen niet! Nergens kom je vragen tegen als: 'Waarom overkomt ons dit lijden? Waaraan hebben we het verdiend dat we zo onder druk gezet worden'? Niets van dat alles! Hun gebed is geen klacht, hoewel daar in de omgang met God ruimte voor is en het heel invoelbaar is als ze zouden klagen in hun moeilijke situatie. Waarom klagen zij niet? Dat wordt duidelijk als je hoort hoe en wat ze bidden. Want hoe bidden de apostelen sinds ze de kracht van de Heilige Geest ontvangen hebben? Ze maken God groot in hun gebed door Hem aan te spreken als 'Heere'. Hier staat niet het woord kurios, maar despotes. Dat drukt uit dat God alles voor het zeggen heeft en alle macht heeft. Hij is niet alleen hun Abba, hun hemelse Vader, maar ook de Heerser over hemel en aarde, die alles gemaakt heeft, over alles regeert en aan wie elk mens een keer verantwoording moet afleggen. Zo moedigt de Geest ook ons aan om in ons gebed eerst God groot te maken en te aanbidden om daarna onze zorgen en noden met Hem te delen.

En wat is de inhoud van hun gebed? Ze halen een psalm aan. Ze komen dus niet met hun eigen woorden tot God, maar bidden met de woorden van Psalm 2. Ze leven bij de woorden van God. Ze kennen die woorden en gebruiken ze. De Heilige Geest die met Pinksteren in de gemeente komt wonen gebruikt de psalmen die Hijzelf gegeven heeft aan de gemeente. Die psalmen zijn gebeden.

En blijkbaar vindt de Heilige Geest de psalmen een uitstekend hulpmiddel voor ons gebedsleven. Je mag er dankbaar gebruik van maken. En herken je het niet? Soms weet je niet wat je bidden moet, maar dan lees je een psalm en daarin vind je de woorden om je hart uit te spreken voor God. Maar dat niet alleen. De Heilige Geest kan je door het bidden van psalmwoorden ook de gebeurtenissen van nu laten zien in het perspectief van het Woord van God. Je ontvangt dan niet alleen hulp bij je gebed, maar ook inzicht en uitzicht in je leven. De christenen in Jeruzalem krijgen zelfs vanuit Psalm 2 een dieper inzicht in hun situatie. Vele machthebbers spannen zich samen tegen de Heere en komen tegen Hem in opstand. 'Want, in waarheid, tegen Uw heilig Kind Jezus, Die U gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus samen met de heidenen en de volken van Israël bijeengekomen'. Al biddend komen ze tot het diepe inzicht dat de dreigementen, niet direct tegen hen, maar tegen Jezus gericht zijn. Dus als er al iemand had mogen klagen dan de Heere Jezus, maar zij niet.

In de derde plaats valt het op dat ze niet bang zijn. Angst zou zich van hun meester kunnen maken. Want nu zijn het nog dreigementen, wóórden. Maar wie garandeert hen dat er geen fysiek geweld tegen hen gebruikt zal worden? Hoe komt het dat je bij hen geen angst voor de toekomst aantreft? Welke woorden bidden ze in vers 28? 'om alles te doen wat uw hand en Uw raadsbesluit van tevoren bepaald had dat er gebeuren zou'. Met andere woorden: Heere, niets gaat er buiten Uw plannen en Uw machtige hand om'. Wat Uw vijanden ook bedenken het loopt U niet uit de hand. Hoewel ze niet in de toekomst kunnen kijken, vertrouwen ze op Gods leiding. Die geloofswetenschap brengt gevoelens van angst tot bedaren. Wat een zegen als je zo je leven en alles wat er gebeurt in de wereld om je heen kunt zien in het licht van Gods hand die je leidt en vasthoudt!

Nu denk jij wellicht: dit zijn supergelovigen, die geen last hebben van normale gevoelens van angst en paniek, van twijfel en aanvechting. Dat klopt natuurlijk niet. Het zijn heel gewone mensen die door de Geest geleid op een goede manier met het lijden dat hen treft omgaan. Die goede manier wordt vooral gekenmerkt door een diep vertrouwen in de Heere God, in Zijn plannen, in Zijn goede bedoelingen met hun leven. Ze vertrouwen erop dat de dreigende situatie God niet uit de hand loopt. Dat geeft hen innerlijke rust. Hoe is dat bij ons? Ontbreekt het ons niet vaak aan die innerlijke rust? Hoe komt dat? Ontbreekt het ons aan Godsvertrouwen zelf óf ontbreekt het ons aan de innerlijke kracht om ook daadwerkelijk consequenties te verbinden aan ons vertrouwen op God? Ik ga er nu naar het oordeel van de liefde vanuit dat bij velen van ons het Godsvertrouwen, in sterkere of zwakkere mate, aanwezig is. Maar dat vaak de innerlijke kracht ontbreekt om daaraan ook consequenties te verbinden om ons leven en onze omstandigheden ook echt aan God over te geven en los te laten. Juist de kunst van het loslaten speelt een belangrijke rol bij het ontvangen van innerlijke vrede. Zullen we de Heilige Geest bidden om die innerlijke kracht om los te laten?

Wat deze christenen vervolgens ook heeft geholpen om met het lijden om te gaan is de geloofswetenschap dat de dreigementen aan hun adres, ten diepste tegen de Heere Jezus Zelf gericht zijn. Dit zien we ook als Jezus aan Saulus van Tarzen, die de christelijke gemeente vervolgt, verschijnt op de weg naar Damascus. Jezus vraagt dan: 'Saul, Saul, wat vervolgt je Mij'. Saulus vervolgt de christenen. Maar, de Heere Jezus, die in de harten van de christenen woont, ervaart dat Hij Zélf vervolgd wordt. Dat ervaren ook die eerste christenen in Jeruzalem! Ik moet u zeggen dat ik dit best wel een hele les vindt om te leren. Want hoe gaat dat bij ons? Als je vanwege het geloof in Jezus de voet dwars gezet wordt of we belachelijk wordt gemaakt als christen, dan voel je je, terecht denk ik, gekwetst en beledigd. Met als gevolg dat je je wellicht gekwetst terugtrekt en je mond houdt. Die eerste christenen uit Jeruzalem kijken ons dan aan en zeggen: 'Het is terecht dat je je bezeerd voelt'. Heel menselijk. Maar realiseer je wel dat die kwetsende spot niet direct tot jou, maar primair tegen Christus zelf gericht is. Dit in je geloofsleven verwerken, is uiterst vruchtbaar. Je wordt

er dan voor behoed jezelf zielig te vinden, als je vanwege je geloof in Jezus wordt gekwetst. Je komt ook met meer moed in het leven te staan als de liefde van en voor Christus in je groeit!

Jezus is echter nog op een andere manier het doelwit van deze dreigementen volgens die christenen in Jeruzalem. Dat blijkt al direct na Zijn geboorte als herders, Joden, en Wijze uit het Oosten, heidenen, Hem aanbidden. Joden en heidenen eren Hem als Koning. Maar even later weigert de heidense koning Herodes, Jezus als Koning te erkennen. Hij wil Hem doden. En uiteindelijk weigeren ook vele Joden Hem te erkennen als Koning. Zij laten Hem kruisigen. Koning Jezus heeft dus niet alleen volgelingen die Hem aanbidden omdat de Geest hen heeft laten zien dat Hij een Koning is die hun schuld vergeeft, hen bevrijdt uit de greep van de tegenstander en hen een hoopvolle toekomst geeft bij God. Er zijn ook mensen die, bewust of onbewust, weigeren voor Hem door de knieën te gaan. Hem beledigen. Die eerste christenen weten dat Koning Jezus nooit zonder tegenstanders is. Daarom ervaren zij de dreigementen van de Joodse Raad, van Herodes en Pilatus, in zijn diepste kern gericht tegen Christus. De Heere Jezus heeft, ondanks het feit dat Hij door vertegenwoordigers van de hele mensheid aanbeden wordt, van het begin tot het einde, altijd en overal tegenstanders. Dat was al het geval bij Zijn geboorte en niet minder aan het einde van Zijn leven op aarde. Dat gebeurt na de uitstorting van de Heilige Geest bij de eerste christengemeente. Dat is in 2020 niet anders. Rond Hem tekent zich, een tweedeling af. Dat is een vast patroon.

Is die weerstand ten opzicht van Jezus vandaag de dag in Nederland ook voelbaar en hoe dan? Nou, niet zozeer in concrete haat en vijandschap tegen Jezus. Zover ik het kan overzien zitten Jezus' tegenstanders in 2020 vooral in de hoek van de mensen voor wie Hij niets betekent. Je kunt je bestaan prima inrichten zonder Hem is de overtuiging. Hij voegt niets van waarde aan mijn leven toe en is daarom volstrekt overbodig. Ze vertrouwen je toe: Fijn voor jou, dat Jezus Christus jouw Redder is. Maar ik heb echt niets met Hem. Deze religieuze onverschilligheid en desinteresse is een pijnlijke werkelijkheid in onze samenleving. En dat schrijnt des te meer als Christus voor jou wel degelijk betekenis heeft. Hij is je Redder en Krachtbron, voor je leven hier en nu, maar ook de Heiland die je uitzicht geeft over de dood heen en je leven leidt om je eeuwige bestemming te bereiken. Maar als je dat vertelt en een collega, een familielid, of een van je eigen kinderen reageert met de opmerking dat Jezus niets van waarde toevoegt aan zijn of haar leven. Dan raakt dat je pijnlijk. Je voelt je niet alleen machteloos, maar ook onbegrepen in je geloof. Maar als deze desinteresse ons al pijnlijk raakt, hoeveel dieper moet dat de Heere Jezus raken. Hij, die juist Zijn leven gegeven heeft aan het kruis om ons te redden van een doodlopend bestaan!

Discriminatie en sociale uitsluiting, lichamelijke vernedering en psychische onderdrukking wordt bijvoorbeeld door christenen in China en Noord Korea ervaren. Wij lopen op tegen een muur van geestelijk desinteresse, omdat we verstrikt geraakt zijn in het web van de welvaart en het genoeg hebben aan wat deze wereld ons biedt. Door die muur breken wij niet heen. Wat doen de christenen in Jeruzalem? Zij bidden: 'Heere,.... geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken'. Hoort u dat?! Ze bidden om ruimte en mogelijkheden dat Gods Woord overal reddend, bevrijdend en genezend zal klinken. Want wat zij niet kunnen, dat kan de levende God wel. Hij kan door de Heilige Geest, gesloten ogen openen en opgetrokken muren rond ons hart afbreken, zodat ontvankelijk wordt voor het evangelie. Hij kan door de Heilige Geest ruimte scheppen in je hart voor Jezus. Zodat je niet langer Jezus' stem negeert, maar Hem in het geloof aanvaardt als je Verlosser en Koning. Als Hij dat kan bij u, jou en mij dan toch ook bij die ander?! Zullen we met de gemeente in Jeruzalem vol vertrouwen bidden dat er ruimte in het hart van de ander en van onszelf zal komen en zijn voor het zegenrijke werk van de Heilige Geest. Laten we bidden om mogelijkheden, om open deuren en open harten om vrijmoedig de Naam van Jezus door te geven waardoor we kunnen, ja zelfs moeten zalig worden. Zonder Hem kan het niet. Je moet er toch niet aan denken dat door ons

gebrek aan gebed om vrijmoedigheid het Woord van God tot zwijgen komt en mensen verloren gaan. Dat kan en mag niet gebeuren. Een spreekverbod is ons nog niet opgelegd. Spreek dus vrijmoedig over God in de kracht van de Geest. We mogen, net als die christenen in Jeruzalem, elke dag bidden om die vrijmoedigheid. Dit gebed zal God zeker verhoren, want Hij zal Zijn Geest geven als we Hem daarom bidden. In het geloof dat het lijden hoort bij het heilig Kind van God, bij Jezus en daarom ook bij Zijn gemeente mogen wij op weg zijn naar Gods toekomst. Hoe het ook gaat, het loopt onze God niet uit de hand, want Jezus is Koning! Amen